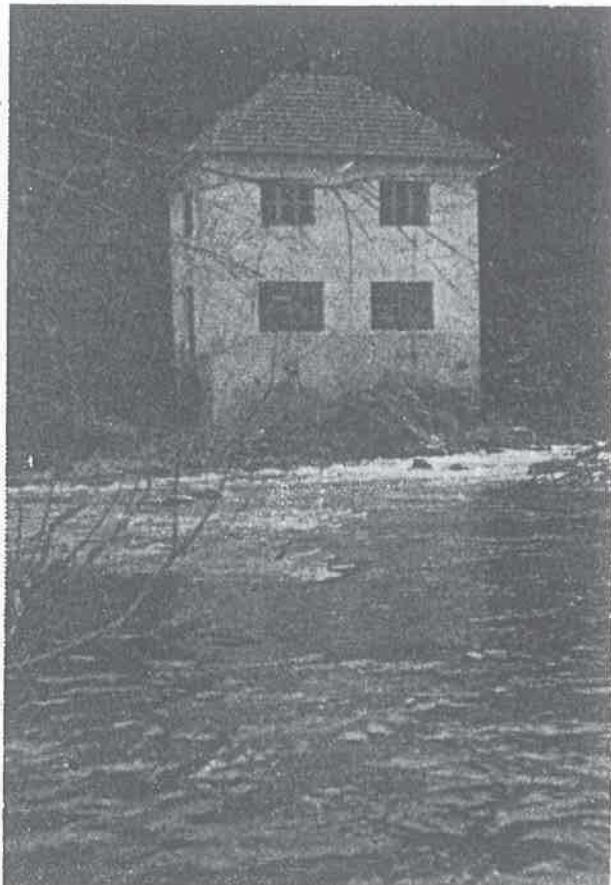

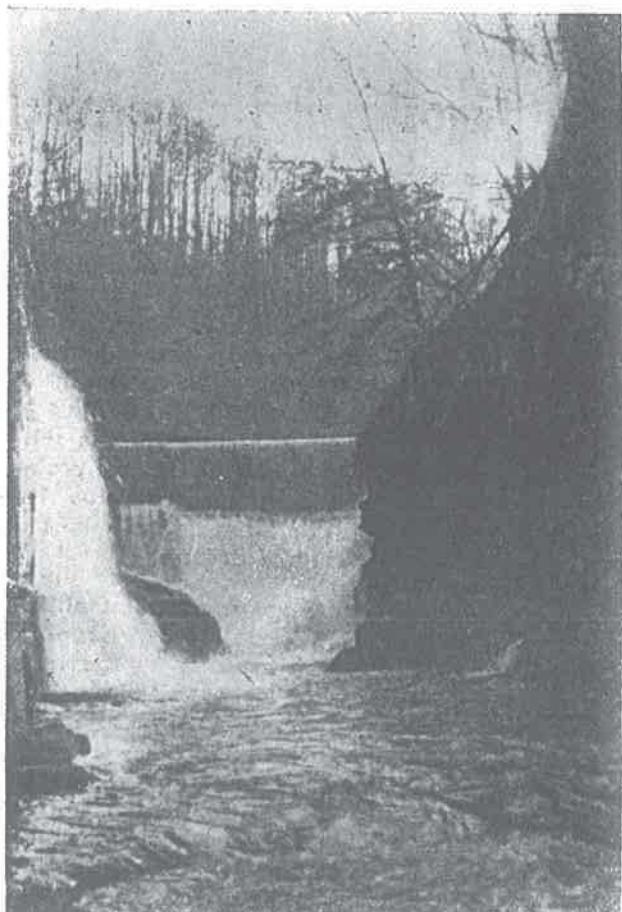
NOVO PASTRVSKO MRIJESTILIŠTE U VRBOVSKOM

otpočelo je radom

Ribarsko društvo »Kamačnik« u Vrbovskom, izradilo je u 1951. god. svoje pastrvske mrijestilište na ušću potoka Kamačnik u Dobru kod željezničke stanice ispod samog mosta. Mrijestilište je potpunoma gotovo, te snabdjeveno potrebnim uređajem za uzgoj cca 300.000 kom. pastrvske ikre. Ovaj novi ribarski objekt izrađen je vrlo solidno i stručno, pa se može uvrstiti među najljepša i najmodernija manja pastrvska mrijestilišta u našoj državi. Zgrada mrijestilišta, koja raspolaže

Pastrvske mrijestilište Ribarskog društva »Kamačnik« u Vrbovskom

Brana na Kamačniku

ne samo prostorijom za uzgoj ikre, već i uređenom društvenom prostorijom-poslovnicom, izrađena je od armiranog betona odnosno opeke te pokrivena crijeponom. Sama zgrada, koju okružuju dva bistra gorska potoka: Dobra i Kamačnik probijajući se duboko i vijugavo između brdovitog tercna ovoga kraja, daje zaista divan vanjski izgled, pa se pogled svakog prolaznika-putnika iz vlaka, zaustavlja na toj maloj novogradnji.

Polovicom januara o. g. u mrijestilištu je smještena prva embrionirana ikra potočne pastrve i to 170.000 kom. za ovogodišnje porobljavanje Dobre, Kamačnika, Kupe, Čabranke i Kupice, dok će se naknadno još dopremiti oko 100.000 kom. ikre kalifornijske pastrve namijenjene za porobljavanje novog jezera u Fužinama stvorenom branom hidrocentrale Novi Vinodol. Tako će već u prvoj godini rada mrijestilište biti potpunoma iskorišćeno. Ukaže li se potreba, a što će se svakako ukazati, barem dok se podigne jedno slično mrijestilište u Brodu n/K. kapacitet ovog mrijestilišta može se podvostručiti i to na taj način, da se u istom montiraju dvoetažni inkubatori, jer to dozvoljava visina prostorije i pad vode, koja opskrbljuje samo mrijestilište. Uzgojiti godišnje pet do šest stotina hiljada kom. pastrvskog mlađa,

znači riješiti pitanje poribljavanja ne samo Dobre i Kamačnika, već i ostalih pastrvskih voda Gorskog Kotara.

Mnogim našim ribarima športašima poznato je, da su nekad tok Dobre oko Vrbovskog i potok Kamačnik obilovali potočnom pastrvom, a to nam je dövoljan dokaz, da postoje osnovni uslovi da se ti tokovi mogu ponovno obogatiti tom plemenitom ribom. Razumije se, to je moguće postići samo jednim razumnim gospodarenjem u tim vodama. Redovnim nasadišanjem, čuvanjem i racionalnim iskorišćavanjem voda, treba podizati populaciju ribe i samo tako će se za relativno kratko vrijeme — za 4 do 5 godina — osigurati matična riba odnosno ikra potrebna za potpun i samostalan rad novog mrijestilišta. Važno je napomenuti još i to, da je nedavno podignuta velika betonska brana na Kamačniku u neposrednoj blizini mrijestilišta za pogon turbina mjesne Zanatlijske zadruge, kojom je stvoren prirodni ribnjak-jaz veličine oko 700 m² i odgovarajuće dubine. U tom jazu zadržavati će se krupnija matična riba, koja će se za vrijeme mrijesta moći lako povoljiti i izmrijestiti.

Kako se iz navedenog vidi, ovo mrijestilište imade sve uslove za uspješan i produktivan rad.

Kao najveća garancija za takav rad, jeste samo društvo odnosno njegovi članovi, koji su morali zaista mnogo uložiti i svog rada i materijalnih sredstava, da su mogli ostvariti svoj davno željeni cilj t. j. izgraditi svoje društveno mrijestilište.

U izgradnji sudjelovalo je 40 članova, uglavnom svi koji sačinjavaju to društvo, a oni su dali preko 2.500 dobrovoljnih radnih sati pored još mnogo utrošenog vremena od strane društvenih funkcionera oko same organizacije posla. Društvo je dobilo novčanu pripomoć i to 30.000 Din od Saveza športsko-ribolovnih društava NRH i 20.000 Din od Kotarskog N. O.-a Delnice. Sva ostala potrebna materijalna i novčana sredstva, društvo je osiguralo svojom malom ušteđenom gotovinom, obilnim dobrovoljnim prilozima članova i prijatelja društva.

Ovakav uspješan i koristan rad jedne brojne male društvene organizacije, žaslujuje svaku poхvalu i priznanje. Ovo je zaista divan i svakome jasan primjer, koliko se dobrom voljom i pravilnim shvaćanjem može učiniti za napredak našeg slatkovodnog ribarstva, pa neka taj primjer posluži i drugim našim ribarskim organizacijama.

P. Knežević.

Iskustva sa uzgojem salmonida u Jugoslaviji i smjernice za poribljavanje otvorenih voda, te uzgoj konzumne ribe

I.

HISTORIJAT RAZVOJA PASTRVSKIH RIBOGOJILIŠTA U JUGOSLAVIJI

Na području Jugoslavije osnovana su prva pastrvska ribogojilišta oko 40 godina poslije pronađaska Romi-a i Gehin-a. Prvo ribogojilište je podignuto u Sloveniji oko g. 1890. kod Studenca južno od Ljubljane. U to ribogojilište je Prof. I. Franke prenijeo g. 1890. i 1891. oko 13.000 komada oplođene ikre kalifornijske pastrve.

U Hrvatskoj je osnovao prvo pastrvsko ribogojilište M. Kulmer na vrelu zvanom Kraljičin zdenac kod Šestina u blizini Zagreba, god. 1893., ali je i prije toga nabavljao rasplodni materijal potočne pastrve iz Austrije, te ga puštao u potok Medveščak kod Kraljičinog zdenca.

God. 1894. je osnovano, a god. 1898. dovršeno pastrvsко ribogojilište na izvoru rijeke Bosne kod Sarajeva. Ono je pod imenom Ribogojilište Vrelo Bosne postalo poznato daleko preko granica današnje Jugoslavije. Osnovala ga je tadanja vlada Bosne i Hercegovine.

Zatim je postepeno, sve više i više, osnovano

nekoliko pastrvskih ribogojilišta na raznim vodama Slovenije, Hrvatske, Dalmacije, Bosne, Hercegovine, Crne Gore i Makedonije. Neka su od njih napuštena, odnosno propala kao neuspjelo smještena i nepravilno izgrađena, a većina ih je razorenata u drugom svjetskom ratu. Na početku je veći dio svih ribogojilišta u Jugoslaviji bila manjeg opsega i glavni im je zadatak bio da proizvode mlađ za poribljavanje otvorenih voda. Jedan dio takvih ribogojilišta osnovala su, odnosno podržavala ribarska udicarska društva.

U gornjem pravcu je razmjerno veliku aktivnost razvilo Ribogojilište Vrelo Bosne. Krupniji i trajniji rezultati njegovog rada su naseljavanje pastrvama voda Livanjskog polja (Bistrica, Žabljak, Sturba, Plouča) gdje ranije nije bilo pastrva. Zatim naseljavanje Trebišnjice kalifornijskom pastrvom, koja se je tamo do danas održala i dobro uspijeva. Međutim je i to ribogojilište, kao i mnoga druga u Europi i kod nas, mnogo napora uložilo u neuspjeli pokušaji preseljavanja stranih salmonida u naše vode, bez prethodnog proučavanja mogućnosti uspjeha. Tako je na Vrelu Bosne dovezeno iz raznih zemalja mno-